

Staat- Letterkunde
Nieuws
Zaterdag den

en Wetenschappelijk
Blad
3 Julijs

NEDERLANDEN

Sama, den 1sten Julijs

De wet van den 28sten juni 1831, tot afdanking van maatregelen, om alnog, bij vrijwillige leening, in de behoeften van den staat te voorzien en tot het vaststellen van eene verplichte leening. Achter deze wet volgt het bericht omtrent de inschrijving in die vrijwillige negotiatië, tot een sfterlijk bedrag van acht en dertig millioenen guldens, rentende zes ten tienderd, volgens de wet van den 1sten julijs 1831.

Op den 29sten junijs, in den namiddag, is de eerste haring-jager, hebbende 16% ten haring aan boord, te Vlaardingen binnen gevallen. Dit schip was, den 25sten, van de vloot gezeild, welke wat de provincie Holland betreft, uit 152 schepen bestaat, te weten 82 uit Vlaardingen, 19 uit Maassluis, 2 uit Delftshaven, 3 uit Zwartewaal, 16 uit Amsterdam, 5 uit Enkhuizen en 5 uit de Rijn.

In den Courrier Francais van den 26sten wordt het volgende merkwaardig artikel gevonden:

De tijdingen, die alhier in omloop zijn, wegens het formeren van een kamp aan de noordgrenzen, en wel ten gevolge van zeer dringende bevelen van den maarschalk Soult, zijn bij lang geene gewaagde geruchten; het besluit des koninga van Holland, om de wapenen op te vatten en de waarschijnlijke ondersteuning, die hij van eene der groote mogendheden wil ontvangen; de reeds aan den dag gelegde gereedheden van prins Leopold en reeds de vaste wil der Belgen, om, na den 30sten junijs hunne geheele vrijheid van handelen te hernemen, zie daar daadzaken tegen welke alle spitsvinnigheid niets vermag. De president van den raad van ministers mag zich vrij tegen de haarblikelijkheid verzetten, met geschikte en misschien zeer dringende maatregelen nistellen. De gebeurtenissen schikken zich geenszins naar systemen, maar door men meent die te kunnen beheerschen. Deze gebeurtenissen hebben het hervatten der vijandelijkheid in België bijna onvermijdelijk gemaakt en veroorlooven ons niet, ledige aanschonners te blijven van den strijd, die geraad is, los te barsten. Het kanon dat den verjaardag van julijs zal aankondigen, zou wel eens eene eeho op de grenzen kunnen hebben. Zonder oplet te zoeken, moet men denzelfden wel aannemen als hij zich opdoet, en zich ja staat stellen, om dien alsdan krachtig te voeren.

In de Warschause bladen van den 21sten Junijs wordt gelezen, dat de geheele russische hofhouding thans in het district Ploek versameld en zeer duidelijk voornemens is, op de hier plaats hebbende Werschel over te trekken. Alle poolsehe aanhangers hebben de stad Ploek verlaten, dewelke dan ook door de Russen bezet was. Het korps van den generaal Creutz 15,000 man sterk, had zich, volgens die zelfde bladen, met het russische hoofdlager vereenigd, welke bladen almede melding maken van eene kanonnaade, die, op den 1oden, in de ommestreeken der rivier de Wispra geschoot was en aan een gevecht tusschen de korpsen van den russischen generaal Rudiger en de poolsehe generaals Jankowski en Chrapowitsz toegeschreven werd. Dit gevecht, dat tusschen Kozk en Kozk zou hebben plaats gehad, moet op den 21sten met verlenwde woede hervat zijn. De uitslag er van was nog niet bekend.

De Warschauer Courier zegt: » De Russen hebben Wijszogrod en Ploek bezet. Hanne hoofdlager schijnt tusschen Media en Sierock hieen te trekken; aldaar maken zij vele toebereidselen, slaan bruggen op, enz. Men verwacht spoedig weder geduchte gevechten.»

In Warschan heerscht voortdurend eene zeer verontustende stemming, welke zich ook tegen den generaal Strainsicht openbaart, dien men beschuldigt van zedeloze officieren uit zekere groote familien om zich te hebben verzameld. De operatiën des

Berigten van Meinel van den 24sten Junijs, melden, dat de russische volktaamelijkheid, gemaakt door de Russen, die tot opvelger van den veldmaarschalk Diebitz benoemd is, den strijd met de stoomboot aldaar aangekomen is.

Bij koninklijk besluit van den 20sten december, 1830, heeft de koning op nieuw last gegeven tot het aanschaffen van een zekere geschikte trek- en rijpaarden voor de dienst der artillerie en postkonnin, en zulks binnen den kortst mogelijken tijd, bij vrijwilligen afstand der eigenaren, tegen de dadelijke betaling in klinkende munt, van wege het departement van oorlog.

Gisteren avond is alhier aangekomen de baron van Wessenberg, Oostenrijksch gezant bij de conferentie, uit Londen, behet met eene zending bij zinnen hand.

Gisteren en heden zijn er bij L. de langdurige vergaderingen gehouden.

De fransche minister bij ons hof, de heer Durand de Maurell, is van wege het fransche hof, vervangen geworden door een zaakgelastigder, tot welke betrekking de heer de Larocheffoucauld, tegenwoordige gezantskapssecretarie, is verheven. De heer Durand heeft dienverleden dezer reeds twee maanden vertoefd.

Het gerucht loopt, dat de Russen de stad Warschau als een leger wijk hieengeroepen.

Men verneemt, dat van wege het hoofdbestuur der directe belastingen, onder dagteekening van den 13 dezer, bij eene missive aan de heeren gouverneurs, is te kennen gegeven, dat, ter voorkoming van eene daarentrent plaats gehad hebbende vergadering, aan hen wordt kenbaar gemaakt, dat, bij de berekening van den aanslag in het patëntregt van eigenlijk ter zeevaart bestemde en die voor het tonnagegeld der schepen gekonstans vaststaigen, het in den meestbrief uitgedrukte aanslagnummer, met de hand te worden vermeerderd, en aan dit aanslagnummer de hand moet worden gehouwen; hijs onder deontwaarschuwing der belanghebbenden tegen alle eigenaarswijze, welke niet met inachtneming der verhoeping kon kunnen worden gedaan; als welke het opzettelijke fraude, als hijs worden gelijk gesteld.

B E T R E F T E

Davaal den 29sten Junijs

Zitting van het nationaal congres van Warschau den 29sten Junijs, zijnde de 136ste (waarvan de 135ste nummer, het verslag hebben gelezen). Daar het bekend was geworden, dat de koning van het congres uit Londen was terug gekomen, en er eene ontzagelijke menigte volks naar de tribunes gevoerd. Ook de poolsehe afgezanten waren bij de zitting aanwezig.

De heer de Raiffes, hieende nog als vice-president. De minister van binnenlandsche zaken dient twee ontwerpen van wet in, de eerste betrekkelijk de vergaderingen der provinciale staten en de tweede opzigtelijk de provinciale organisiatiën.

De heer Labau, minister van buitenlandsche zaken, heeft gedurende de lezing van het tweede ontwerp ter verandering in den en kondigt aan, dat hij een rapport aan de vergadering te doen heeft, maar verlangt, dat de van Londen teruggekomen deputatie allereerst haar rapport zal uitbrengen, het opstellen waarvan zij zich op dit oogenblik bezig is.

De president zegt, dat, door het ontbreken van het ontwerp, zont nog niet gedrukt is, de discussiën over dat ontwerp voortceert van de orde van den dag gesprept is.

De minister van binnenlandsche zaken voleindigt als nu zijne lezing der opgemelde beide concept-wetten, welke gedrukt en aan de leden rondgedeeld zullen worden.

De heer *Pilain XIII* beklagde zich op eenen schaterenden toon en tevens op eene wijze, die de lachspieren der vergadering niet weinig in beweging bragt, dat de minister van binnenlandsche zaken zich met de corporatien der grijsse en zwarte konnen bemoeit, welke, volgens het zeggen van den spreker, geene burgerlijke corporatien zijn, en dus niet onder het gezag der burgerlijke administratie stonden.

Dit gaf tot hevige debatten tusschen den spreker, den minister en den heer *de Theux* aanleiding, welke echter ten laatste (gelijk gewoonlijk) op niets uitliepen.

Een den 11den tooneel vond plaats bij gelegenheid, dat de heer *Jaminet* zich beklagde, dat de minister van oorlog zich niet vergadering bevond, aan welken hij zeide onderscheidene verzoeken te doen te hebben. Ik heb, zeide het gezegde lid, geen verzoeken noegen gehad van den minister van oorlog, ingeroepen, in deze vergadering te zien en daar zijn tijd te kostbaar schijnt, om van zijn hotel, naar het paleis der natie te komen, zal ik het bureau verzoeken, om hem de navolgende bedenkingen te doen geworden.

Deze bedenkingen liepen voornamelijk over den weerlooschen staat van Limburg, waarin meer dan zes duizend welgewapende vijanden zich zouden bevinden, en over den eersten ban der schattingen, die wel in den *anvergetelijken* blaauwen kiel gekleed was, maar noch spahanenpoch geschut had.

Ook de heer *Louis Coppens* zeide, den minister van oorlog onderscheiden vragen te doen te hebben.

De minister van buitenlandse zaken, het woord opgevat hebbende, zeide, dat te weten, dat de ministers ooit zoo weinig lust hadden betoond, om in het congres te verschijnen, wanneer hunne tegenwoordigheid aldaar noodzakelijk was, om een verwijt te verdienen gelijk aan dat, hetwelk de geachte heer *Jaminet* een hunner in vrij ongepaste bewoordingen had gedaan; dat daarenboven de minister van oorlog in het bijzonder geene uwen lang van zijn bureau kon afwezend zijn op een oogenblik, dat de grootste vlijt en werkzaamheid bij dat departement noodig waren. De minister wilde hier bij gevoegd hebben, dat de vragen, welke den minister van oorlog gedaan konden worden, niet in eene openbare zitting behoorden te geschieden, aangezien alle woorden, welke in zulk eene zitting worden gesproken, naar 's Gravenhage overgezonden werden en de minister het niet zeer raadzaam oordeelde, dat de vijanden van België al de geheimen van deszelfs toestand vernamen, enz. enz.

Gedurende den debatten was een groot aantal der leden van de landeche deputatie, onder anderen ook de president van het congres, de heer *de Gerlache*, ten vergadering verschenen. Laatste-gemelde beklom de tribune en sprak, onder de grootste stilte, als volgt:

Mijne heeren! Gaarne zande ik eenige oogenblikken tijds gewonnen hebben, om mijne gedachten bij een te zamen, ten einde u een volledig verslag wegens onze onderhandelingen te kunnen geven, maar een zeer natuurlijk ongeduld doet mij besluiten, om u slechts de belangrijkste punten van mijn overbrengers tijd, mede te deelen.

Wij zijn eerst op den 26sten, des avonds tusschen 9 en 10 ure op eene officiele wijze bij prins *Leopold* ontvangen geworden, aan welken wij de plegtige afte van den 4den Junij hebben aangeboden. Alvorens u het antwoord mede te deelen, dat prins *Leopold* zoo aan de deputatie als op den brief van den regent heeft gegeven, heb ik de eer u te berichten, dat Z. K. H. prins *Leopold* de kroon aanneemt, in geval de voorstellen der conferentie, welke het gouvernement u zal mededeelen, door u worden aangenomen. Wij hebben nauwlijks kennis van die voorstellen kunnen nemen, welke eerst in den avond van den 26sten (20) geteekend zijn geworden.

Indien de naar Londen afgevaardigden u onwetend hebben gelaten, wat hetgeen er voorviel, zoo is de oorzaak daarvan, dat de deputatie zich, tot op het laatste oogenblik, in de grootste verlegenheid bevond.

De enige reden, die wij, hetzij aan eenige leden van het Congres of aan onze vrienden hebben kunnen mededeelen, was, dat prins *Leopold*, welke met de beminlijkste en tevens achtungwaardigste hoedanigheden begaafd is, den levendigsten wensch heeft aan den dag gelegd, om aan het verlangen der Belgen te voldoen en in hunne zaak het hoogste belang stelt. Alle leden der deputatie zijn het, op dat stuk, volkomen eens.

Nu dan de heer *de Gerlache* de aanspraak, die hij, als president der deputatie, aan den prins van *Saksen-Coburg* gedaan had, en waarvan de hoordzakelijke inhoud aldus luidt:

„Monsieur! De Belgische revolutie is eene vervulde daatzaak, welke erkend geworden is door de vijf groote mogendheden, die begrepen hebben, dat België zich afgescheiden heeft van een volk,

waarmede het in weerwil van zich zelve vermenigd is geworden. De Belgen hebben, zich constituerende, eene orde van zaken willen instellen, welke in Zusammenhang was met eene, door eenen haren vijand bestrijd, veroverde gebied en hebben, zich opzichzelf overgegeven, gende, om te zien, hoe de Belgen, die door de Belgen, tot de handhaving van den algemeenen vrede, werken.

De prins is zeldzaam, schoon, schoon, de eenstemmigheid der millioenen menschen, de kroon aan eenen verre verstandigen aanbiedende. Uwe Konink. Hoogheit is waardig de kroon te dragen. Hoogstezelve heeft niet alleen het noodke van een koning in de hand, maar ook nog het onderpand voor de kroon, zult, eels prins, tot dank voor het grootheidig besluit, dat u genomen, roem oogsten, benevens de zegeningen van een goed en braaf volk, getrouwelijk gehecht aan zijne vorsten, zal lang deze het verdrag, dat ben aan hetzelfde verbindt, naleven en eene aan het konink. *Leopold* nagedachtenis achter laten.”

De president had hierna den prins het decreet van den 4den Junij, waarbij het Congres hem als koning van België proclameerde, overhandigd. (Zie hetzelfde in de *Bredasche Courant* van den 8sten Junij No. 114; alsmede het antwoord van den prins van *Saksen-Coburg*, gedagteekend *Mariembourg-House*, den 26sten Junij 1831, in ons vorig nummer onder *Engeland*.)

De brief van den prins van *Saksen-Coburg* aan den regent, welken de heer *de Gerlache* daarop voorlas, was van den navolgenden inhoud:

Mijn heer de regent! Met een ooregen gevoelen heb ik den brief ontvangen, dien gij onder de dagteekening van den 4den Junij hebt geschreven. Omstandigheden, welke mijn antwoord vertraagd hebben, zijn zeer bekend, dan dat ik deswegens in eenige explicatie behoef treden. Hoedanig ook de uitslag der staatsgebeurtenissen, betrekkelijk mij zelve wezen moge, zoo heeft het vliend vertrouwen, dat gij in mij gesteld hebt, mij den plicht opgelegd, om alle pgingen, die in mijne magt geweest zijn, aan te wenden, ten einde bij te dragen tot het aan een goed einde brengen van eene onderhandeling, van zulk een onbegrensd belang voor het bestaan van België en misschien voor den vrede van Europa.

De vorm, waarin het aannemen der kroon door mij geschiedt, mij niet veroorloovende, om in bijzonderheden te treden, heb ik hier eenige explicatien te moeten bijvoegen. Zoodra het Congres de artikelen zal hebben aangenomen, welke de conferentie te Londen vaststelt, zal ik alle zwaarigheden, als voor mij opengeven, om te zien, hoe men dadelijk naar België kunnen begeven.

Thans kan ik u verzekeren, dat de kroon met een oogopslag overzien. Maar deszelfs vorm, die de kroon met een oogopslag voltoegen en mij daardoor de kroon in handen geven, om, in de waarmachtigste verkleefheid, met deszelfs welvaart mede te werken.

Ontvang, mijn heer de regent, de verzekering mijner hoogachtin.

Londen, den 26sten Junij, 1831.

(get.) LEOPOLD.
De heer *de Gerlache*, na dit verslag te hebben uitgebragt, heeft sprekegdelijke hebbende verlaten, beklom de heer *Lebeau*, minister van buitenlandse zaken hetzelfde, en las allereerst het beken besluit van het congres van den 2den Junij, waarbij het gouvernement geautoriseerd wordt, om onderhandelingen te openen, ten einde, door geldelijke offeringen of anderszins, de kwestien aangaande het grondgebied te beslissen en om deswegens, ten laatste op den 30sten Junij een verslag te ontvangen, — makende hij hierbij de volgende aanmerking:

De alreede bepaalde termijn van den 30sten Junij heeft mij niet toegestaan mij de magt te bevestigen, om het verslag, waarvan opgemeld besluit spreekt, vroeger in te dieben en ik heb geotdeeld, niet het minste verwijt te moeten veroorzaken in onderhandelingen, welke de toestand des lands zoo dringend vorderen.

Vervolgens las de minister het mede bekend besluit van den regent, waarbij de heeren *Paul Devaux* en *Nothomb* tot commissarissen bij de Londonsche conferentie benoemd worden, om negotiatien betrekkelijk den afstand van grondgebied en andere territoriale schikkingen, te openen.

Deze deden hij de aan die commissarissen verleende volmacht mede, zijnde van den volgenden inhoud:

Mijne heeren!

Het nationaal congres heeft, bij een plegtig decreet, Z. K. H. den prins van *Saksen-Coburg* tot koning der Belgen benoemd.

Eene door de constituerende en wetgevende vergadering gekozen deputatie heeft zich naar Londen begeven, ten einde den prins de kroon aan te bieden, welke de ontzaglijke meerderheid der volksvertegenwoordigers, die der algemeene opinie en de wenschen van de natie hem heeft toegeken.

